

Sent en lördag kväll

Perkele

Vi satt en kväll och pratade
Greven, Plast och jag.
Vi grundade med groggen
Och hade det ganska bra

Vi hade blivit gamla
Nästan hundra år.
Vi satt som vi alltid hade gjort
Och följde gamla spår.

Vi talade om Sverige
Som är landet där vi bor.
Där alla har det bra
Och där ingen blir för stor.

Men varje fredagkväll
Tjuter varulven i sta'n.
Han springer längs trottoaren
Och vädrar ut sitt hat.

Greven lutar sig tillbaks
Och tänder en cigarett.
Han försöker få nå't sagt
Men det är inte så lätt.

För han ser så onda bilder
I en öken utan slut.
Där ingen är tillsammans
Och hjälps åt att hitta ut.

"De kloka låser dörren"
Säger Greven för sig själv."
De kloka låser dörren
Och barnen skriker på hjälp."

Och varje sjuttifem
Som en män'ska dricker ur,
I en dröm om en bättre värld
Som dom sedan pissar ut.

Nu blir Greven lätt extatisk
Å han står i sin fåtölj.
Han spiller grogg åt alla håll
Men är ännu inte nöjd.

Det är ju vad vi alla vill
Som super tills vi dör!
Att bygga nå't tillsammans
Som ingen djävel förstör!

Sen säckar Greven helt ihop
Nu är han allt för full..
Han somnar som ett litet barn
Mitt i sin fåtölj.

Men vi andra sitter vakna
Och tänker på hans dröm.

Den svävar som en stjärna
Mitt i vårt vardagsrum.

Ja, den svävar som en stjärna
Mitt i vårt vardagsrum